

Obres mestres del piano

Varvara, piano

- **Fantasia núm. 4 KV 475**
W. A. MOZART (1756-1791)

- **Fantasia Op. 17**
R. SCHUMANN (1810-1856)

Durchaus fantastisch und leidenschaftlich vorzutragen; Im Legenden-Ton Mäßig. Durchaus energisch Langsam getragen. Durchweg leise zu halten.

- **Sonata en Si menor**
F. LISZT (1811-1886)

Lento assai-Allegro energico-Grandioso Andante sostenuto Allegro energico

DÓNA
TRANQUIL·LITAT
A LA TEVA
FAMÍLIA
PERQUÈ
LES SEVES
IL·LUSIONS
VOLIN

AUDITORI
PAU CASALS
TEL·L 977 68 34 68
EL VENDRELL (SANT SALVADOR)
WWW.AUDITORIIPAUCASALS.CAT

36è
festival
internacional
de música
Pau Casals.

 Ferrer & Ojeda

Portem més de 100 anys treballant juntament amb els nostres clients per trobar les **millors condicions asseguradores** que garanteixin la seva tranquil·litat. És per això que més de **4.000 famílies** ens **confien** el més important per al seu **futur**: Salut, Vida i Estalvi.

Confii'ns les seves assegurances:

www.ferrerojeda.com
ferrerojeda@ferrerojeda.com
Tamarit 155-159 Barcelona 93 280 59 59

També tenim oficines a:
Molins de Rei | Terrassa | Berga | Granollers | Gavà | Centelles | Madrid | Sevilla

AGRAIRÍEM QUE APAGUÉSSIU ELS MÒBILS,
DESACTIVÉSSIU TOTA MENA D'ALARMES SONORES I
CONTINGUÉSSIU ELS ESTOSSECS.
UN MOCADOR REDUEIX NOTABLEMENT EL SOROLL.

Dissabte, 13 d'agost del 2016

Obres mestres del piano

Varvara, piano

Això de les "obres mestres" és un dels grans misteris de la música: què és el que determina que una obra esdevingui "mestra"? Qui ho decideix? Una obra és "mestra" des del moment en què és escrita, s'hi va tornant o depèn de les modes de cada època? Per al concert d'avui, Varvara ens proposa tres obres que, hores d'ara, són indiscutiblement "obres mestres". Però no sempre ha estat així. **Mozart** va compondre dotzenes d'obres per a piano, però només algunes van ser publicades, com aquesta *Fantasia* de 1785, i així van gaudir de certa difusió. Malgrat tot, la interpretació de les obres de finals del XVIII (i més encara si són d'extrema dificultat) no va ser habitual fins ben entrat el segle XIX, quan va posar-se de moda la revalorització de la música del passat. Així, aquesta *Fantasia* no va consolidar-se com a "obra mestra" fins 100 anys després d'haver estat escrita.

La *Fantasia Op. 17* de **Schumann** va ser l'única obra que va escriure durant l'any 1836, ja que estava dedicat completament a l'edició d'una revista musical. Dos fets, però, el van obligar a compondre-la: en primer lloc, Franz Liszt va proposar als seus amics d'erigir un monument a Beethoven i, per tal de fer front a les despeses, cada autor publicaria una obra i en destinaria els guanys al monument. En segon lloc, el pare de Clara Wieck, la seva enamorada, li havia fet prometre que oblidaria per sempre més la seva filla. Schumann, desesperat i ebri d'amor, va traduir en música tot el que passava pel seu cap i pel seu cor i va escriure una obra absolutament apassionada. Així, entre l'admiració per Beethoven i l'amor per Clara, va néixer una obra que, gràcies a les interpretacions que en va fer Clara per tot Europa, aviat va esdevenir "obra mestra".

La *Sonata en si menor* de **Liszt** és una de les obres monumentals del repertori que molts intèrprets de piano preparen i treballen any rere any i que molt pocs gosen presentar davant l'auditori. No solament és una obra extraordinàriament difícil des del punt de vista virtuosístic, sinó que presenta el repte de la coherència al llarg de la interpretació, de la interiorització de tota l'obra i de la tria en cada moment del so adient segons l'escriptura més intimista o més simfònica que utilitza. Malgrat que l'obra va ser dedicada a Robert Schumann l'any 1853 (el qual havia dedicat a Liszt la *Fantasia Op. 17*), no es va estrenar fins a l'any 1857 de la mà de Hans von Büllow, ja que durant els primers anys no va ser entesa, ja sigui per la seva llargada o bé per la seva complexitat. Es tracta d'un autèntic poema simfònic per a piano sol, d'unes dimensions i una profunditat inimaginables fins a aquell moment. El piano modern està en deute amb aquesta obra, única en el seu gènere, verdadera enciclopèdia del romanticisme pianístic i resum del pensament musical i interpretatiu de Franz Liszt. Tota una obra mestra.

David Puertas Esteve

Varvara, piano

Varvara Nepomnyashchaya és una pianista que utilitza la seva intel·ligència musical per posar-la al servei de la interpretació fidel de l'obra de cada compositor. Treballa amb determinació, energia i sinceritat perquè cada concert es converteixi en una experiència artística.

Nascuda a Moscou, es va formar a l'Escola de Música Gnessin i al Conservatori Txaikovski. Posteriorment es traslladà a Hamburg per continuar els seus estudis amb Evgeni Koroliiov. El 2006 fou guardonada en el Concurs Bach d'Hamburg i el 2012 guanyà el primer premi del Concurs Géza Anda de Zuric, fet que va donar un impuls decisiu a la seva carrera.

Ha col·laborat amb orquestres de gran prestigi com l'Orquestra del Teatre Mariinsky, l'Orquestra de Cambra de Viena, l'Orquestra Tonhalle de Zuric, l'Orquestra Simfònica de Ràdio Viena, la Jenaer Philharmonie i l'Orquestra Simfònica de Ràdio Stuttgart, actuant sota la direcció de Valery Gergiev, David Zinman, Cornelius Meister i Clemens Schuldt. A més, ha ofert nombrosos recitals a Lucerna, Madrid, Moscou Alacant, Lió, Sant Petersburg, Girona, Hamburg, València, Lausana, Zuric i Dortmund, entre d'altres.

A la temporada 2015/2016 actua amb l'Orquestra Simfònica de Praga, l'Orquestra Nacional de Ràdio Polònia i la Real Filarmonia de Galícia. A més, Varvara oferirà recitals al Teatre Mariinsky de Sant Petersburg, el Teatre Principal de Vitòria, l'Auditori Nacional de Madrid, l'Auditori Lingotto (Lingotto Música) de Torí, la Philharmonie de París i el Conservatori Verdi de Milà (Serate Musicale).

